

هنر کینتسوگی

« تجلی ترمیم نقص ها »

تهیه کننده:

مریم علیزاده

مرکز تربیت مربی و پژوهش‌های فنی و حرفه‌ای

پاییز ۱۴۰۱

ITC

مرکز تربیت مربی
و پژوهش‌های فنی و حرفه‌ای

سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور

unesco

عضو شبکه بین‌المللی مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای

هنر کینتسوگی

« تجلی ترمیم نقص ها »

تهیه کننده:

مریم علیزاده

مرکز تربیت مربی و پژوهش‌های فنی و حرفه‌ای

سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور

رعایت اصول اخلاقی و مسئولیت صحت و دقت محتوا بر عهده نویسنده / نویسندگان می باشد.

پاییز ۱۴۰۱

مقدمه:

کینتسوگی یک رویکرد فلسفی است که در هنر سفال‌گری تجلی پیدا کرده است و ریشه در فرهنگ ژاپن باستان دارد. این هنر را گاهی نازک‌کاری با طلا هم می‌گویند زیرا آن‌ها ظروف شکسته با طلا ترمیم و یا برای اتصال تکه‌های آن از نقره یا پلاتین استفاده می‌کردند.

کینتسوگی به صورت بسیار عمیق به رنج‌ها و شکست‌ها می‌نگرد. آنها چینی ترمیم شده را بسیار زیباتر و مستحکم‌تر و گرانبهارتر می‌دانند زیرا که به واسطه تحمل رنج و سختی تغییر شکل داده است.

ژاپنی‌ها کینتسوگی را هنر پذیرش عیوب و در آغوش گرفتن نقص‌ها می‌دانند. این هنر به ما می‌آموزد که اگر شکستی را تجربه کردیم به سرعت خودمان را نبازیم بلکه روح خود را مرمت کنیم و با الهام از تجربه‌های گذشته ارزشمندتر و موفق‌تر و محکم‌تر از قبل ظاهر شویم. آن‌ها شکست‌ها را نتایج بسیار ارزشمندی می‌دانند که در کوله بار افراد موفق یافت می‌شود و این است که شکست را زیبا جلوه می‌دهد.

ژاپنی‌ها زمانی که اشیاء شکسته را بند می‌زنند، این شکستگی و آسیب را با پر کردن شان به وسیله پودر طلا بزرگ‌تر جلوه می‌دهند و می‌گویند زمانی که چیزی از آسیبی رنج می‌برد و تاریخی را پشت سر گذاشته است، زیباتر از قبل می‌شود.

تاریخچه کینتسوگی

این هنر در حدود قرن پانزده میلادی در میان ژاپنی‌ها به وجود آمد. آن زمان که فوجان مورد علاقه شوگون آشی‌کاگا یوشی ماسا^۱ شکست و آن را به چین فرستادند تا ترمیم شود. اما در آن زمان ترمیم ظروف

---

۱. آشی‌کاگا باکوفو، یک دیکتاتوری نظامی فئودالی بود که از سوی شوگونهای خاندان آشی‌کاگا اداره می‌شد. نام دیگر این دوران دوره موروماچی است. بنیان‌گذار شوگون‌سالاری آشی‌کاگا آشی‌کاگا تاکائوجی بود.

شکسته با بست‌های فلزی و به صورت بسیار نازیباً تعمیر می‌شدند. وقتی فنجان را برای او فرستادند ظاهری بسیار ناخوشایند داشت که مورد پسند نبود.

فنجان آشی‌کاگا به نظر می‌رسید که قابل تعمیر نباشد به همین دلیل وی تصمیم گرفت آن را به برای تعمیر به هنرمندان ژاپنی بسپارد. این هنرمندان تصمیم گرفتند ترک‌های فنجان او را به وسیله پودر طلا و لاک‌های زرین به یک جواهر تبدیل کنند. از آن زمان هنر کینتسوگی در میان مردم ژاپن رواج پیدا کرد و تبدیل به یک هنر باستانی و ارزشمند گردید.

انواع روش‌ها

روش‌ها و سبک‌های مختلفی در اتصالات کینتسوگی وجود دارد و هنروران ژاپنی به وسیله آن‌ها ظرف‌های شکسته را به صورت زیبایی ترمیم می‌کنند.

- **روش شکاف:** روش اول شکاف نام دارد، در این روش قطعات شکسته را با خاک طلا، صمغ و یا لاک با کمترین مقدار ناهمواری ترمیم می‌کنند و جای تکه‌هایی را که از بین رفته است پر می‌کنند.
- **روش قطعه:** در روش دوم که قطعه نام دارد، اگر قطعه و یا تکه مورد نظر گم شده باشد از طلا و یا مخلوط طلا و لاک برای تعمیر و ترمیم آن استفاده می‌کنند.
- **روش درزگیری:** در این روش به جای قطعه‌ای از ظرف شکسته که گم شده است از یک قطعه دیگر استفاده می‌کنند.

کینتسوگی در خانه

اگرچه هنر کینتسوگی به سرامیک اشاره دارد، اما آن را می‌توان، به‌طور وسیع‌تر برای وسایل و چیزهای محبوب‌مان مورد استفاده قرار داد. سوراخ‌های یک بلوز و یا شلوار مورد علاقه را می‌توان با وصله‌های رنگی اصلاح کرد. به‌جای یک زیب از دست‌رفته می‌توان تارهای رشته‌ای را که به زیبایی گره خورده‌اند، جایگزین کرد. با دستگیره‌های تزئینی می‌توان به هر سبکی که احساس می‌کنید نمایانگر شما است، به دسته‌های شکسته کسوها یا درها جان تازه‌ای بخشید. دقیقاً مانند کینتسوگی، در هر یک از این موارد نیز زندگی تازه‌ای به شیء بخشیده می‌شود و به‌جای اینکه آن را پنهان سازید، نحوه ترمیم آن تغییر را تجلیل می‌کنید.

در هر نوع تعمیری همچون کینتسوگی، مفهوم وابی-سابی نهفته است، این ایده که زندگی دائماً در حال تغییر است به ما کمک می‌کند تا بپذیریم آنچه در ابتدا به نظر پایان بود، لزوماً پایان نیست. مثلاً ممکن است چیزی که در اختیار داریم «ناقص» باشد، زیرا شرایط آن با گذشت زمان تغییر کرده است. اما این تعلق خاطر ما نسبت به آن، خیلی بیشتر از خود آن زیبا است، زیرا ما پیشینه‌ای با آن شیء داریم و این پیشینه حکایت‌گر روایتی است - هم از شیء و هم از عشق صاحب آن.

این هنر زیبا که می‌تواند لقب معلم بشریت را بگیرد به ما می‌گوید، نباید رشد و کمال را با زیبایی هم معنی بدانیم. هر چیز زیبایی لزوماً صاحب کمال نیست. چرا که با این تعبیر هر زخم و یا افتادگی باعث می‌شود که جذابیت ما کمتر شود.

پیر شدن و ظاهر شدن خطوط روی پوست دست و صورت ما به جوانی مان آسیب می‌زند و طراوت و شادابی را از ما می‌گیرد. اگر حادثه‌ای را تجربه کنیم از لحاظ فیزیکی و روانی متاثر می‌شویم و آن را به گونه‌ای شکست در خود می‌بینیم.

هنر باستانی کینتسوگی به ما نمی‌گوید که تصورمان از زیبایی را تغییر دهیم و یا نقص را به گونه‌ای دیگر معنا کنیم بلکه ما را موظف می‌کند تا با آن چه که از همان ابتدای کار شکست نام دارد بدون هیچ ترسی و با شجاعت رو به رو شویم.

هیچ انسانی در طول زندگی خود بدون زخم نمی‌ماند، همه شمه‌ای از زخم روزگار را تجربه می‌کنند، و زخم‌هایی می‌خورند که فرد را نا امید می‌کند. اما زخم‌هایی که ما می‌خوریم، چین و چروک‌هایی که روی دست و صورت مان ظاهر می‌شوند همه و همه، لاک‌های طلایی هستند که زندگی روی شکستگی‌های ما می‌گیرد و زندگی ما را زیباتر از قبل می‌کند چرا که ما را با کوله باری از تجربه، ارزشمندتر از گذشته می‌نمایاند. کینتسوگی به ما می‌آموزد که نقص‌هایی را که در طول مسیر زندگی جمع کرده‌ایم، همه را در آغوش بگیریم و بپذیریم، از آن فرار نکنیم و روح مان را با سرزنش همراه ننماییم.

منابع:

۱. مک کیون، گرگ (۱۴۰۱) اصل گرایی، مترجم بهنام شاهنگیان، تهران، انتشارات آموخته
۲. ناوارو، توماس (۱۴۰۱) کینتسوگی، مترجم فاطمه علیپور تنگسیری، تهران، انتشارات آموخته
۳. <https://nebesht.com/the-art-of-japanese-living-kintsugi>
۴. <https://mahanbs.com/mag>
۵. <https://atlaspress.af/>
۶. <https://gerdabjazb.com/>
۷. <https://fa.wikipedia.org/wiki>

ITC

مرکز تربیت مربی
و پژوهش‌های فنی و حرفه‌ای

سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور

unesco

عضو شبکه بین‌المللی مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای

ITC

مرکز تربیت مربی
و پژوهش‌های فنی و حرفه‌ای

پاییز ۱۴۰۱